

Publicerad 2017-01-30 07:35 av Bossepoet från Österbotten

TRÖST

En kvinna ensam blir
en solbränd åker
längtande efter vårens
livgivande regn

Förtorkad och död är
den ensam mannen
förbrukad av livets krafter
som en sjö utan vatten

bortom det nära
räddning och trösten
finns hos min Gud

Han fyller min skål
han lyfter min själ
och får mina ögon
lysa av glädjens ljus.

Bosse

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bossepoet från Österbotten med Poeter.se id #53281 innehar upphovsrätten